



(MAY 1937)

1.—Ăn-năn tội là đều tốt, quyết-định lia xa tội lại càng tốt hơn.

2.—Ai tưởng mình khá, lúc đó tưởng mình dở lại càng khá hơn.

3.—Khi người có lỗi thì nên sẵn lòng dung-thứ. Lúc mình có lỗi với người, thì chớ nên kiếm cách che-chở.

4.—Chớ nên tìm-kiếm cái lỗi của người, phải nên tìm-kiếm cái lỗi của mình.

5.—Trọn đời làm lành là phước, song trọn đời ở trong Chúa lại càng phước hơn.

6.—Không ai biết mình rõ hơn mình, song Chúa biết mình lại càng rõ hơn. Nên cần-thận.

7.—Ma-quỉ sợ ai? Sợ Chúa, và cũng sợ những người có Chúa ở trong lòng nữa.

8.—Có thể làm chứng về Chúa chỗ đồng người. Nhưng khi ở một mình cũng chớ quên.

9.—Nên nhớ ma-quỉ là một đứa hay cướp-giật ơn-phước của mình, song chớ quên Chúa là Đấng ban thêm ơn-phước.

10.—Đức Chúa Trời làm cho bị thương-lich rồi lại bó-rịt cho. Ngài đánh bại, rồi tay Ngài chữa lành cho.

—Căn ông Lê-tấn-Động.



11.— Một mối thiện-cảm mạnh hơn muôn ngàn sự ác-cảm.

12.— Có khi khuyên người khiêm-nhường, nhưng quên khiêm-nhường với người mình khuyên.

13.— Khi thương thì chọn đều tốt ra khen; lúc ghét, hay tìm chuyện xấu ra để cùng người bình-phẩm.

14.— Nóng-giận nhiều có sự hối-hận nhiều. Thân-thích lắm có khi cũng xích-mịch lắm.

15.—Tánh cay-nghiệt hay xui mình bối-rối, lòng quảng-dại thường làm tươi-linh tinh-thần.

16.—Khi gặp lợi, muốn trọn hưởng; lúc nguy-kiến, muốn thiên-hạ cùng chia số-phận với mình.

17.—Lòng khoan-dung hay thương kẻ

lầm-lạc trong đều mình đã lầm-lạc; kẻ tham-lam hay vị-nể người làm lợi cho mình.

18.—Người hiền-trương muốn nói ngay nhưng ngại miệng lỏng; kẻ hung-ác chưa tìm được lời nặng-nề để dùng cho vừa ý.

19.—Trọng việc làm thì ít hay nói, mà hay nói là ít trọng việc làm.

20.—Đem việc phải đối với kẻ thích quấy chẳng khác chẻ dầu vào lửa; dùng lời quý đối với người biết đều là mướn người khinh-rẻ mình.

21.—Đời sống ở vào địa-vị khổ hay vui đều bởi tự mình tìm lấy, chớ không bao giờ cảnh ấy đến tìm mình.

Căn ông Lê-trung-Hùng.



22.—Ghen-ghét và ganh-tị chẳng khác chi lửa địa-ngục cháy trong lòng người ta.

23.—Tôi muốn sống một đời thiết-thực, bình-tĩnh, có Đức Chúa Trời thăm-viếng, lần lần được Ngài làm cho đầy-dủ và thay-đổi trọn-ven.

24.—Nếu yêu đời, anh em đừng nên bỏ phí thì-giờ.

25.—Khiêm-tốn tức là cảm thấy cái mình thiếu và không khoe-khoang cái mình có.

26.—Nào ai dò thấu quyền-phép của nu cưỡi phát ra từ lòng yêu-thương hay tin mọi sự và trông-cậy mọi sự?

27.—Sự đau-khổ cũng như đám mây, ta cứ để mặc nó bay qua đi, mặt trời vẫn còn đó!

28.—Nói xấu tức là ăn-ở xấu, và lời nói xấu tức là công-việc xấu.

29.—Làm việc dường như chính mình cầm vận-mệnh mọi sự, và cầu-nguyện dường như Đức Chúa Trời cầm vận-mệnh mọi sự.

30.—Nếu muốn tránh cơn thịnh-nộ của Đức Chúa Trời, anh em hãy lan vào lòng Ngài.

31.—Có một con đường tắt dẫn đến tận đáy lòng Đức Chúa Trời. Chính là sự đầu-phục.

—Trích báo Tây.